

Abstrakt

Diplomová práce *Trestný čin znásilnění podle § 185 trestního zákoníku* je rozdělena do dvou základních částí, které jsou následně dále členěny.

První část práce, část trestněprávní, se zprvu krátce zabývá prameny trestního práva. Dále pak uceleně předesílá vývoj právní úpravy trestného činu znásilnění na českém území od dob starověkých až po 20. století, přičemž na uvedených proměnách dané skutkové podstaty a samotného chápání trestnosti znásilnění lze velmi dobře demonstrovat rozvoj svobody jednotlivce. Větší pozornost je následně věnována aktuálnímu znění § 185 trestního zákoníku, z. č. 40/2009 Sb., jehož rozbor je zasazen do širšího kontextu III. hlavy zvláštní části trestního zákoníku - *Trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti*. Detailně je zde zkoumána skutková podstata daného trestného činu (tedy jeho objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka), zároveň jsou tu řešeny i vztahy mezi základní skutkovou podstatou a kvalifikovanými skutkovými podstatami trestného činu znásilnění. Na závěr trestněprávní části jsou krátce zmíněny základní odlišnosti od trestných činů sexuálního nátlaku a pohlavního zneužití.

Druhá část práce je částí kriminologickou. Nejprve je obecně definována mravnostní kriminalita, pod níž trestný čin znásilnění subsumujeme. Následuje shrnutí statistických poznatků, které jsou znázorněny i v grafech a tabulkách, a též podkapitola uvádějící údaje o tom, kým, kdy, kde a jak je nejčastěji znásilnění páčáno. Závěrečná část práce se věnuje pachatelům a obětem znásilnění. Pachatelé jsou rozčleněni dle různých typů dělení do několika skupin, je tu otevřena i otázka jejich trestání a léčby. V souvislosti s oběťmi trestného činu znásilnění je věnována pozornost tzv. mýtům o znásilnění, dále též previktivním faktorům, následkům znásilnění i věrohodnosti výpovědi oběti.